

GRABIĆ (8) *vb impf*

a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

inf grabić (2). ◇ *praes 1 sg* grabię (3). ◇ *3 sg* grabi (2). ◇ *3 pl* grabią (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. (z Cn).

1. *Pracować przy pomocy grabi lub gracy; zgarniać coś w jedno miejsce; coacervare, congerere, corradere Mącz; consarrire sulcos, frangere glebas rastris, rastello humum effodere, rastris congregare a. converrere, rastris terram insectari a. rimari Cn (6) : coacervo. Węspółek zgromadzam/ grabię/ kopyę/ to ieft/ kopy czynię Mącz 2b, 145a, 345c; powynyen bęndze lzyecz a grabycz przełz dwa dny ZapKościar 1579/40v; Sarritor – Tenktori grabi. Calep 947a.*

Zwrot: »siano grabić [czym]« = stipulam rastellide prato eradere Cn (1): Merga, Grábie/ któremi żito y śiáno grábią Mącz 218b.

2. *Zabierać coś przemocą, łupić (2) :*

grabić czym (1): Iuż więc kto co popádnie każdy w swoy kąt niefie/ Iuż drudzy potomkowie dawno dyłzą w lefie. [...] Exekutor s siodłowym iuż dawno w chomácie. Aby pirwey niż páná rzeczy wyprowadził/ Niechay ták pan poleży [...] A zá nim kfiádz Antoni pifarz iáwny s piorem/ Też grábi co nań przydzye pezem álbo lozem. RejWiz 58v.

a. *Konfiskować [co] (1) : kmiećiw wołości duchownych/ ktorzy niechcieli ftácyey dáwác/ kazał grábić obyczáiem Litewłkim/ á gdy go Krolowa prociłá [!]/áby tego obyczáiu do Polłki niewnoślił/ á poddánym vbogim gwałtem dobytkow niebrał/ rzekł Iágeło StryjKron 477.*

Synonimy: 1. kopić, zbierać; 2. garnąć, kraść, łupić.

Formacje współrdzenne: pograbić, zagrabić, zgrabić; pograbiąć, ugrabiąć, wygrabiąć, zagrabiąć; ograbować, przygrabować.

Cf GRABIENIE, GRABIONY